

[Udenrigsministeren]

hvoraf det sidste vil blive forelagt finansudvalget inden længe.

For så vidt angår den fremtidige bistand til Vietnam har man i overensstemmelse med den 5 års plan for Danmarks udviklingsbistand, der er forelagt for og godkendt af folketinget, og under forbehold af de bevilgende myndigheders tilslutning tidligere meddelt de vietnamesiske myndigheder, at der for 1980 fra det danske folketings og den danske regerings side er afsat et beløb på 100 mill. kr. Der er ikke aftalt noget om den nærmere anvendelse af dette beløb, og regeringen har ikke planer om at tage initiativ til forhandlinger herom i den nærmeste fremtid. Vi følger udviklingen i Sydøstasien, i Kampuchea, med den største opmærksomhed, fordi det er klart, at den kan have indflydelse på, hvornår sådanne forhandlinger i givet fald skal indledes.

Ninn-Hansen (KF):

Som allerede meddelt har jeg ikke noget ønske om, og det ligger heller ikke i spørgsmålet, at drøfte forholdet til de danske firmaer, der er inddraget i bistandshjælpen, men vi kan gøre det, hvis ministeren ønsker det, andetsteds, f. eks. i nævnet, hvor ministeren kunne have taget det op, hvis dette udgør et problem.

Det, der har interesse, er regeringens kurs. Jeg forstår på ministeren, at man tager afstand fra, hvad der er sket på grund af Vietnams handlinger i Kampuchea. I det interview, jeg nævnte før, spurgtes minister Lise Østergård om følgende: »Men er hjælpen ikke politisk, når den er med til at konsolidere et styre, der bruger sine mennesker og andre ressourcer til angrebskrig?« Og ministeren svarede: »Sådan kan man jo altid se på det, så det bliver en politisk sag. Men jeg tror, det vil vække større kritik af vor bistand, hvis vi brugte den som politisk belønning eller straf.«

Nu forstår jeg imidlertid udenrigsministeren sådan, at man vil fastholde den kurs, som vi har et eksempel på fra 1971. Når et land bliver inddraget i krig eller som i dette tilfælde selv er angriberen, mener man ikke, det er rimeligt at fortsætte bistanden. Jeg ser igen væk fra, hvad der er i gang. Det vil altså sige, sådan forstår jeg ministeren, at nu er

regeringen klart af den opfattelse, at man ikke skal ændre denne kurs.

Vi har tidligere rejst spørgsmålet om Cuba i forbindelse med dette, men det kan vi vende tilbage til. Jeg er tilfreds med, at regeringen nu klart meddeler folketinget, at kursen er uændret. Hvis et land kommer ind i en sådan krigssituation eller selv er skyld i den, er det ikke vor opgave at yde det bistandshjælp. Det var det, jeg gerne ville have fastslået med dette spørgsmål, og det er altså blevet fastslået, at den politik, som udenrigsministeren skal være ansvarlig for, er en politik, der fastholder denne kurs. Bedømmelsen af Vietnam i denne situation er jo også betydelig mere klar nu fra regeringens side, end den var i den udtalelse, jeg nævnte, fra den 9. januar.

Ib Nørlund (DKP):

Det forekommer mig, at det ville have været mere korrekt, hvis udenrigsministeren havde besvaret det stillede spørgsmål med, at der ikke foreligger en situation som den, der er nævnt i spørgsmålet, i hele spørgsmålet omkring Vietnam.

Det bør tages med i betragtning, at den vietnamesiske regering på det bestemteste afviser de udlægninger, som også udenrigsministeren gjorde sig til talsmand for. Det bør også tages i betragtning, at FN ikke har inviteret og ikke har hørt repræsentanter for det nye styre i Cambodia, som alt tyder på er i meget nær overensstemmelse med befolkningens indstilling.

Det er da rigtigt, at situationen er kompliceret, men det kan ikke give nogen berettigelse til at stemple som angriber og foretage sanktioner mod et land, som først var mishandlet af USA på de måder, som vi tilstrækkeligt kender, som siden hen har været udsat for en række angreb fra det krigeriske styre, der herskede i Cambodia indtil for nylig, som også har været udsat for den komplicerede situation, at disse angreb i høj grad var støttet af kinesiske militære rådgivere, idet der samtidig var et pres på Vietnam ved den kinesiske grænse, og, for at føje det ekstra til, også har været plaget af oversvømmelser, som har gjort hele tilværelsen betydelig vanskeligere i Vietnam.

Jeg vil spørge udenrigsministeren, om det ikke vil indgå i hans overvejelser, sådan at